

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 8C/194/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613221623
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Fedorková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7613221623.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňou JUDr. Blaženou Fedorkovou, v právnej veci navrhovateľky S. D., L.. X.X.XXXX, J. T. XXXX/XX, D. L. E., právne zastúpenej JUDr. Zuzanou Kollárovou - advokátkou, Zimná 59, Spišská Nová Ves proti odporcovi I.Á. D., L.. XX.X.XXXX, J. T. XXXX/XX, D. L. E., právne zastúpenému JUDr. Danicou Holkovou - advokátkou, Hviezdoslavova 7, Spišská Nová Ves v konaní o návrhu navrhovateľky na vylúčenie z užívacieho práva a protinávrhu odporcu o určenie spôsobu užívania nehnuteľností takto

rozhodol:

Súd v y l u č u j e odporcu z užívania nehnuteľnosti vedenej v Správe katastra Spišská Nová Ves na LV č. XXXX a to rodinného domu so súpisným číslom XXXX nachádzajúcemu sa na parc.č. XXXX S. parc. registra C s parc.č. XXXX o výmere 377 m² a s parcelným číslom XXXX o výmere 223 m² v KÚ Spišská Nová Ves ku dňu právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd v z á j o m n ý n á v r h odporcu z a m i e t a .

Odporca je p o v i n ý zaplatiť navrhovateľke trovy konania na účet právnej zástupkyne navrhovateľky JUDr. Zuzany Kollárovej, AK, Zimná 59, Spišská Nová Ves, vo výške 676,80 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom dourčeným súdu dňa 2.7.2013 domáhala vylúčenia odporcu z užívania nehnuteľností vedenej v Správe katastra Spišská Nová Ves na LV č. XXXX ku dňu právoplatnosti tohto rozsudku a náhrady trov konania. Návrh odôvodňovala tým, že s odporcom sú manželia od 15.4.1972. Počas manželstva nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva rodinný dom so súpisným číslom XXXX, nachádzajúci sa na parcele č. XXXX a parcely registra C s parcelným č. XXXX o výmere 377 m² a s parcelným č. XXXX o výmere 223 m². Užívacie právo odporcu je však dočasne obmedzené nariadením predbežného opatrenia č. 8C 194/2013 - 73 zo dňa 20.12.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č. 5Co 67/2012 - 105 zo dňa 11.2.2014, ktoré odporcovi zakazuje vstupovať do rodinného domu. Dôvodmi pre ktoré bolo nariadené predbežné opatrenie, pre ktoré bol podaný návrh na rozvod manželstva navrhovateľky a odporcu, aj návrh na vylúčenie odporcu z užívania nehnuteľností je fyzické a psychické násilie zo strany odporcu k navrhovateľke, pre ktoré sa stalo ich spolužitie neznesiteľným. Prvý krát navštívila navrhovateľka lekára až dňa 18.6.2013, kedy jej boli zistené povrchové poranenia krku, zmliaždenie pleca a ramena a v ten istý deň podala trestné oznámenie. Agresívna povaha odporcu by sa dala preukázať aj tým, že bol od 2.9.1967 do 9.5.1968 obmedzený v osobnej slobode v dôsledku výkonu väzby a trestu OS v Libkovicach v Českej republike. Odporca sa jej vyhráza a vyvíja voči nej psychický nátlak, ničí jej osobné veci, Po nariadení predbežného opatrenia zo strany odporcu došlo k jeho opakovanému porušeniu a situácia sa vyhrotila tak, že odporca navrhovateľku priviazal k plotu a privolať RZP s tvrdením o potrebe jej prevzatia na psychiatrické oddelenie. Odporca bol následne

vzatý do väzby. Odporca v súčasnej dobe býva dočasne u svojej sestry, takže jeho bývanie je dočasne zabezpečené. Poukázala na to, že dočasné obmedzenie práva užívania a bývania je zanedbateľné, pokiaľ sa ním predíde poškodeniu alebo ohrozeniu zdravia a života.

Na pojednávaní navrhovateľka zotrvala na návrhu tvrdiac, že sa odporcu bojí, pretože od začiatku jej manželstva s odporcom bol tento agresívny, fyzicky aj psychicky ju týral. Počas manželstva nadobudli rodinný dom, ide o poschodový dom s väčšou záhradou a garážou a prístavbou pre zvieratá ale môže tu byť aj dielňa. Doposiaľ nebolo rozhodnuté o jej návrhu na vyporiadanie BSM z dôvodu odvolania odporcu proti uzneseniu o ustanovení znalca na ocenenie nehnuteľnosti. Už keď bola tehotná ju odporca škrtil, kopal, ťahal za vlasy a vždy to odôvodňoval maličkosťami. Napríklad sa stalo, že šla kúpiť zápalky, zbil ju do krvi, kde bola. Nerozviedla sa skôr preto, lebo sa najskôr hanbila a tiež nechcela, aby dieťa prišlo o otca ale aj preto, lebo sa odporcu bála a aj dúfala, že sa odporca po rokoch zmení. Veľakrát uvažovala nad rozvodom. Od začiatku manželstva celú domácnosť po finančnej stránke udržiavala ona a nechcela sa rozvádzať aj preto, že príde o dom. Posledné roky je odporca ešte agresívnejší, viazal jej opaskom ruky a škrtil ju, dusil vankúšom, kľakol jej na stehná, aby sa nemohla brániť. Už počas manželstva mala modriny, ktoré skrývala. Dusil ju asi na 6 krát a myslela si, že jej už s ňou koniec, keďže ona má 60 kg a oproti odporcovým 120 kg nemala šancu. Často sa počas manželstva hádali. Syn sa oženil keď mal 18 rokov, pričom rok býval aj s manželkou na poschodí ich domu ale už 20 rokov s nimi nebýva a nebol prítomný ani pri jej incidentoch s odporcom, pretože by zasiahol. Uviedla, že odmieta žiť s odporcom v dome, pretože je schopný napadnúť ju v garáži, alebo vo WC či kúpeľni, ktoré sú na chodbe. Chce aby sa dom predal, pretože ani ona ani odporca nemajú peniaze na vyplatenie toho druhého. Chce sa z domu odsťahovať, pretože s odporcom nemôžu žiť pod jednou strechou, keďže je útočný. Stalo sa, že keď pracovala v MPC, odporca udrel palicou mlynára tak, že mal jednu ruku zlomenú. Ona sa len vyjadrila, že tento pracovník je prisnejší ako ten predtým, pretože bol jej nadriadený a odporca povedal, že ho skrotí. Odporca jej aj slovne nadával, hrešil, postríhal jej nové čizmy, papuče jej roztrhal. Psychicky ju týral tým, že tvrdil, že on to neurobil. Má viac diagnóz ako vysoký cholesterol, krvný tlak, cukrovku, trombózu. Išla na preliečenie aj na psychiatriu, pretože MUDr. Hamrák jej povedal, že má lepší predpoklad ísť do predčasného dôchodku. Odporca zbil aj L. A., o čom si môže súd vyžiadať správu. Všetky domáce práce robila sama, odporca sa staral len o zvieratá. Tiež jej špinavými rukami zničil záclony, vypínače, nerešpektoval to, že mala vypraté posteľnú bielizeň, ťahal si v špinavých veciach do postele. Toto by mu ešte tolerovala, ale nie agresivitu. V súčasnej dobe sa jej odporca telefonicky vyhráza. V nedeľu dňa 1.12.2013 bol prítomný aj ich syn aj s vnukom, pozvala odporcu, aby prišiel, že sa dohodnú ako to bude ďalej ohľadom domu. Odporca však strašne nadával už v chodbe, hrešil, nechcel ani kávu, že mu nikto nebude rozkazovať, že on bude bývať na poschodí a už ani neodíde. Syn bol v obývačke, avšak všetko počul. Ona mu povedala, že s ním nemôže bývať, pretože sa ho bojí. Povedal jej, že po súde, keď to on prehrá, tak že to bude kruté. Ani si nesadol, len kričal. Potom syn povedal, že aj on už ide preč, aby išiel s ním preč aj odporca. Odporca všetko v dome prehadzoval, hľadal vítačku a zobral pištoľ na ošipané a odišiel. Syn jej povedal, že urobila chybu, že ho pustila do domu, pretože vidí, že naďalej je agresívny a nedá sa s ním dohodnúť na ničom. Odporca jej stále telefonuje, hádže skalky do okna a sľubuje, že sa zmení, ale ona mu už neverí. Má drastické spôsoby ak mu protirečí. Žiť s ním by žiadna žena nevydržala a čím je starší, tým sa je život s ním horší. Celá rodina sa ho bojí syn, vnuk aj nevesta. Syn jej povedal, že ak odporcu pustí do domu, tak oni odídu. Nie je jej ľúto, ak sa dom predá, vzhľadom na to, čo v tomto dome prežila. Chce si kúpiť byt a žiť sama, lebo keď žije bez odporcu je oveľa pokojnejšia. Odporca navyšuje cenu domu, takže nie je predaja schopný a priviedol kupca, ktorý bol pod vplyvom alkoholu, len aby prezentoval, že akože našiel kupca. So synom má dobrý vzťah. Od roku 1996 poberá invalidný dôchodok a nepopiera, že je psychicky chorá. V súčasnosti neužíva žiadne lieky na psychiku, od júna 2013, pretože od roku 2007 chodí k MUDr. Hollovej, ktorej dôveruje a lieky jej vysadila. Neberie žiadne lieky na riedenie krvi. Ku synovi bývať nemôže ísť, lebo má malý dom, ktorý má 3 izby a majú 2 deti a ona ich nechce obťažovať, pretože deti chodia do školy a rodičia do práce. Odporca má kde bývať a to u svojej bezdetnej sestry, keďže majú 2-izbový byt, ktorý zdedili po matke. Chodil ku nej aj trikrát do týždňa a vracal sa po troch hodinách odutý. Sestra si byt dala prepísať na seba, ale nemá ho odkúpený. Ona nebola oboznámená, s tým, ako skončilo dedičské konanie po nebohej matke odporcu, pretože tento má dvoch súrodencov. Vzájomný návrh odporcu je podľa nej neurčitý, nevykonateľný a je v rozpore so skutočnosťami, ktoré odporca prezentoval.

Odporca s návrhom nesúhlasil tvrdiac, že jeho manželstvo s navrhovateľkou bolo normálne. Mal 2-3 roboty, aby našetrili na dom. Pokiaľ navrhovateľka prezentuje že ju bil, mohla sa rozvieť hneď a nie až po toľkých rokoch. Na manželku nikdy v živote nekričal, mali len menšie hádky, nikdy jej neublížil, nikdy nikoho nezbil. To všetko vyšlo z paranoidnej hlavy navrhovateľky. To ona ho chcela udrieť latou

a aby mohol zavolať políciu aj RZP, musel jej zviazať ruky, aby nezabila seba alebo jeho. Tvrdil, že navrhovateľka mu celé noci strhávala periny. Pred spaním dával stolík k dverám, aby sa zobudil, keď vojde do izby, pretože nevedel čo mu v noci urobí. Nadávala mu, že je k...t D., že je basista a že má prespanku. Chodil spať k sestre a v lete šiel spať na pôjd kde sa pred ňou skrýval. Keď ju nebil preto, že si našla pred 20-timi rokmi priateľa Jozefa Daniela, tak prečo by ju bil teraz. Vtedy jej len povedal, že nech sa "bziká", ale nech mu nerobí hanbu u susedov. Nepoprel, že zavolať navrhovateľke, aby sa dohodli, aby nedali zarobiť súdu, na druhý deň mu povedala, že ju bolí hlava, aby nechodil. V nedelu mu zavolala, aby prišiel, že sa nejako dohodnú. Otvorila mu dvere a pustila ho dnu. On jej povedal, že nechce nič, len bývať na poschodí domu a pýtal si len náradie na zabíjanie svine. Syn povedal, že odchádza, aby šiel s ním tak navrhovateľke povedal, že príde večer, keď tam nebude syn. Aj on chce dom predať, už dal aj inzeráty, pretože nemá peniaze na vyplatenie navrhovateľky z domu. Nepoprel, že bol dňa 25.6.2013 za MUDr. Hamrákom, že žena robí glupociny, že strháva periny. On mu dal papier, aby sa šla navrhovateľka preliečiť na psychiatriu. Keď navrhovateľka neberie lieky je jak "šalena". Keby ju zobrali na psychiatriu, navštevoval by ju každý deň. MUDr. Hamrák mu povedal, že navrhovateľka sa u neho už dlho nelieči, ale dal mu papier. Na druhý deň išiel syn k MUDr. Hamrákovi a doniesol zdravotnú dokumentáciu aj papier, že navrhovateľku majú dať násilím na psychiatriu. Syn totiž nevedel, že chodí k MUDr. Hollovej. Keď sa navrhovateľka vrátila z Ružomberku od zubného lekára, pretože v Spišskej Novej Vsi ju nikto neošetrí (pretože jej vraj dávajú vysielačky do zubov), tak jej povedal, aby šla dobrovoľne na psychiatriu, že syn ju dobrovoľne odvezie. Ona zobrala latu a všetky papiere potrhala. Mal vedomosť o tom, že bolo vznesené obvinenie, že údajne ženu bil, či zviazal. Nepoprel, že synovi povedal, aby šiel za svojou paranoidnou matkou, pretože ju dá na psychiatriu. Navrhovateľka mu povedala, že pôjde do basy a že zdochne ako posledný čučar. Zatiaľ sa jej to darí, keďže nebyva doma. Keď bude bývať doma na poschodí, tak sa bude s navrhovateľkou rozprávať len telefonicky. On sa ku nej správa normálne ako katolík, nikdy sa nehádali, ani nepostrihal žiadne záclony. Jeho matka darovala sestre byt, v ktorom žije so svojim priateľom. Nechce bývať u syna, lebo by tam on, starý dedo, len zavádzal. Keď už má syn matku radšej, nech ku nemu ide bývať matka. S navrhovateľkou komunikujú, keďže jej denne volá. Tiež chodí ku domu a stojí pri plote. Navrhovateľka jeden deň rozpráva tak a druhý deň naopak. Aj z vyjadrenia znalca vyplynulo, že choroba navrhovateľky nesúvisí s jeho agresívnym správaním, ale s dedičnými faktormi. Mohol by bývať na poschodí domu a ak by sa urobili v dome menšie úpravy, mali byť izolované bývanie. Je psychicky zničený z toho, že nemá kde bývať a tomu zodpovedá aj jeho zdravotný stav. V dome by býval len do doby, kým by sa nepredal.

Súd spojil návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala vylúčenia odporcu z užívania nehnuteľností nachádzajúcich sa na LV č. XXXX, k.ú. Spišská Nová Ves a vzájomný návrh odporcu o určení spôsobu užívania spoločných nehnuteľností tak, že prízemie a ľavú časť záhrady bude užívať navrhovateľka a poschodie a pravú časť záhrady bude užívať odporca v zmysle § 112 O.s.p. na spoločné konanie.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov sestry odporcu S. D. a syna účastníkov konania I. D. oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, najmä so záznamom o hodnotení zdravotného stavu navrhovateľky, so správou od MUDr. Hamráka, od MUDr. Sakmárovej, od MUDr. Hollovej, so spisom č. 4T 25/2014, najmä s trestným rozkazom zo dňa 31.1.2014, so znaleckými posudkami MUDr. Štefana Safka a MUDr. Ivica Kmečovej a PhDr. Karin Štiffelovej a s obsahom spisovú tunajšieho súdu č. 10C 93/2013 a č. 1C/187/2013 a zistil tento skutkový stav:

Manželstvo navrhovateľky a odporcu uzavreté dňa 5.4.1972 bolo rozvedené dňa 12.11.2013 rozsudkom tunajšieho súdu č. 10C 93/2013 - 31, avšak doposiaľ nemajú vyporiadané BSM. Na súde je podaný od 2.12.2013 návrh navrhovateľky ktorým žiada, aby výlučným vlastníkom nehnuteľnosti sa stal odporca. Vedie sa pod spisovou značkou č. 2C 354/2013 a bolo v ňom nariadené znalecké dokazovanie za účelom ocenenia nehnuteľnosti. Proti uzneseniu o ustanovení znalca bolo podané odvolanie zo strany odporcu aj navrhovateľky, ktorá však svoje odvolanie stihla.

Navrhovateľka žiadala, aby bol odporca vylúčený z užívania ich spoločnej nehnuteľnosti, pretože sa bojí jeho agresívneho správania a záujem o jej život a zdravie musí mať prednosť pred právom odporcu na ochranu jeho vlastníckeho práva. Odporca poprel, že by navrhovateľke ubližoval tvrdiac, že navrhovateľka sa viac ako 25 rokov lieči na paranoidnú depresívnu poruchu. Keby navrhovateľku bil, ich manželstvo by nevydržalo 42 rokov. Na manželku nikdy v živote nekričal, mali len menšie hádky, nikdy jej neublížil, ani nikoho nezbil. To všetko vyšlo z jej paranoidnej hlavy. Na podporu tvrdení o psychickom stave navrhovateľky predložil odporca množstvo záznamov z jej psychiatrických kontrol.

Z uznesenia Okresného súdu č. 1C 187/2013 - 7 zo dňa 20.6.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach č. 4Co 236/2013 - 32 zo dňa 21.8.2013 vyplýva, že súd odporcovi nariadil, aby

nevstupoval do nehnuteľností zapísaných na LV č. 3992, k.ú. Spišská Nová Ves. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 10.9.2013, kedy odporca prevzal uznesenie do vlastných rúk.

Z lekárskej správy MUDr. Františka Hamráka - psychiatra, zo dňa 25.6.2013 okrem iného vyplýva, že navrhovateľka trpí vážnym duševným ochorením, pričom posledná kontrola v ambulancii bola dňa 5.10.2007 a od uvedenej doby psychiatrické lieky neužíva. Aktuálne sa plánuje jej psychiatrická hospitalizácia aj proti jej vôli.

Z lekárskej správy MUDr. Henriety Hollovej - psychiatricky, zo dňa 28.1.2014 súd zistil, zdravotný stav navrhovateľky je stabilizovaný aj bez liečby. Orientovanie na exmanžela je na reálnom podklade, bez psychickej alternácie.

Z doposiaľ neprávoplatného trestného rozkazu č. 4T 25/2014 - 265 zo dňa 31.1.2014 napadnutého odporom odporcu súd zistil, že súd odporcu uznal za vinného zo zločinu obmedzovania osobnej slobody a prečinu vyhrážania sa pretože dňa 18.3.2013 a dňa 26.6.2013 navrhovateľku fyzicky napadol a vyhrážal sa jej že ju zadosť, spôsobil jej zranenie a vyvolal obavu o jej život a zdravie.

Z potvrdenia MUDr. Milana Maričáka vyplýva, že dňa 26.6.2013 ošetroval navrhovateľku, ktorá mala vyvrtnuté a natiahnuté zápästie a ktoré zdôvodňovala tým, že jej odporca priviazal zápästia o tyč a dusil ju handrou. Zo záznamu o zhodnotení zdravotného stavu navrhovateľky zo dňa 26.6.2013 MUDr. Maričákom vyplýva, že navrhovateľku našiel týranú, bez psychických príznakov.

Svedkyňa S. D., nepoprela, že odporca, ktorý je jej bratom chodil v zime spať ku nej. Prišiel niekedy aj v noci o 01,00 hod alebo o 02,00 hod s tým, že jeho manželka vystrája. Bolo jej ho ľúto ale po určitom čase jej to už išlo na nervy. Brat teraz býva u kamaráta, ale ak by ju požiadal, mohol by presávať u nej. S tým by problém nebol, keďže býva aj s priateľom v 2-izbovom byte. Jednalo by sa len o krátkodobé riešenie, nie na celý život. Uviedla, že odporca veľa pracoval aby si mohli postaviť dom.

Svedok I. D. syn účastníkov konania uviedol, že pre jeho rodičov by bolo najlepšie, keby nežili spolu a išli každý svojou cestou. Zle by to vplývalo najmä na matku, pretože otec je dosť výbušný. Možno že z jeho strany by nešlo o fyzický teror ale určite by šlo o teror psychický. Párkrát počul otca, ako matke nadával aj naposledy na súde jej vynadal, že ju zruší. Jeho názor je taký, že zdravotný stav jeho matky je na 80% vizitkou otca, hlavne tým, čo a ako rozpráva. Neverí tomu, že by matka chcela otcovi ublížiť, veď má len 60 kg. Otec mu sám povedal, že z jeho strany to nebola obrana. Ak by mali rodičia spolu žiť v jednom dome, je tam len jeden dvor a jeden vchod (aj keď je pravdou, že cez kuchyňu sa dá ísť na terasu) čo sa za vchod považovať nedá. Tvrdil, že v tomto dome sa nedá jeden druhému vyhnúť. Otca vytáča, keď mu matka odporuje, dokonca to chcel vyriešiť tým, že mamu odvezie na psychiatriu. Povedal mu aby zacúval autom do dvora, on matku chytil, dá na ňu plachtu, aby nevidela, kto šoféruje. Nepoprel, že bol za MUDr. Hamrákom, ale povedal mu o matke veci, ktoré vedel od otca. Otec si myslí, že on môže všetko, že je Boh. Matke sa čuduje, že nepodala na neho trestné oznámenie, že ju obťažuje. Uviedol, že musí na mamu každý deň dávať pozor, aby sa jej niečo nestalo. Otec mu volal, aby mu dal k telefónu mamu, že sa ide obesiť. Jeho správanie možno považovať za psychicky narušené. Ľudia, ktorí poznajú jeho otca, tak pravdu ešte od neho nepočuli. To otec má duševnú poruchu.

Podľa § 146 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dôjde medzi manželmi k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spoluzítie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželom obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Nezhody medzi manželmi, ktoré môžu byť riešené podľa § 146 ods. 1 OZ, môžu mať rôznu povahu. V praxi ide väčšinou o úpravu rozsahu a spôsobu užívania spoločnej veci a hradenie nákladov na zaobstaranie spoločnej veci alebo vynaloženie nákladov spojených s ich užívaním a udržiavaním (§ 144 OZ). Rozhodnutím súdu môže byť uložené striedavé užívanie spoločnej veci v čase až do jeho vyporiadania. Rozsudok súdu má povahu cum clausula rebus sic stantibus, teda ak sa zmenia okolnosti, je možné od súdu žiadať zmenu upravených práv a povinností. Ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho

zákonníka umožňuje obmedziť alebo úplne vylúčiť užívacie (nie vlastnícke) právo jedného z manželov k domu, resp. k bytu, ktorý je predmetom ich bezpodielového spoluvlastníctva. Účelom tejto úpravy je obmedzenie násilného správania jedného z manželov a takéto obmedzenie alebo úplné vylúčenie z užívania prichádza do úvahy vtedy, ak zo strany jedného z manželov voči druhému manželovi alebo voči blízkej osobe, ktorá býva v spoločnej domácnosti, dochádza k fyzickému alebo k psychickému násiliu, resp. k hrozbe takýmto násilím.

Súd samotnú skutočnosť, že účastníci prestali byť manželia, nepovažuje za podstatnú, nakoľko návrh podala navrhovateľka za trvania manželstva a samotná skutočnosť, že súd nerozhodol do rozvodu, nemôže spôsobiť zánik práva, ak konanie predpokladané ustanovením § 146 ods. 2 Obč. zák. existuje v čase vyhlásenia rozsudku.

Vylúčenie odporcu z užívania nehnuteľnosti by však malo byť krajným a ozaj výnimočným riešením, keďže ide o pomerne veľký zásah do jeho vlastníckeho práva.

Súd v danom prípade ku tomuto riešeniu pristúpil, pretože vykonaním dokazovania mal preukázať, že účastníci konania sú rozvedení manželia, ktorých vzťahy sú dlhodobo vážne narušené a vyhrotili sa útokmi odporcu na navrhovateľku. Správanie odporcu bol dôvod, prečo podala navrhovateľka návrh na rozvod aj podnet na jeho trestné stíhanie, pričom podľa znalca napriek psychickým problémom, bola schopná pravdivo, objektívne a reálne, bez skresľovania, či zveličovania opísať prežité udalosti, agresívne správanie odporcu voči nej. U odporcu teda nedochádza len k hrozbám ale aj k uskutočneniu fyzického ale najmä psychického násillia na navrhovateľke, pričom ide o osobu, ktorá má vážne zdravotné problémy. Práve psychické problémy, ktorými navrhovateľka trpí využíva odporca ako zástierku, aby zdôvodnil svoje útočné (najmä verbálne) správanie sa k nej. Jeho snahou je vykresliť navrhovateľku ako nesvojprávnu osobu, ktorej tvrdenia sú len výplodom jej chorej mysle. Súd však dospel k názoru, že pretrvávajúce obavy navrhovateľky (ktorá má sklony k submisivite a znížené sebavedomie), z ďalšieho spolužitia s odporcom v jednom dome, teda s človekom ktorého sa bojí a nezniesiteľnosť ich doterajšieho spolužitia je v priamej príčinnej súvislosti práve s jej psychickými utrpeniami.

Vylúčenie odporcu z užívania spoločne nadobudnutej nehnuteľnosti s navrhovateľkou je občianskoprávnou sankciou v danom prípade nevyhnutnou, pretože bola splnená podmienka existencie bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania k domu, existencia ich neharmonického spolužitia v dome, existencia fyzického aj psychického násillia, realizácia tohto násillia odporcom ako útočníkom vo vzťahu k bývalej manželke ako obeť, ktoré presahuje mieru vyváženosti a v neposlednom rade i nezniesiteľnosť ďalšieho spolužitia prezentovaná navrhovateľkou.

Právo musí chrániť slabšiu stranu, ktorou je v danom prípade navrhovateľka trpiaca endogénnou duševnou chorobou, ktorej emočné správanie je značne neisté, úzkostné a to aj za cenu zásahu do vlastníckych práv odporcu aké mu ako spoluvlastníkovi vyplývajú z ustanovení § 123 (vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním) a § 144 Občianskeho zákonníka (veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhradzujú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním). Súd totiž v konaní jednoznačne zistil, že práve odporca je tým subjektom, ktorý zasahuje do práva navrhovateľky na pokojný a zdravý život.

Pokiaľ ide o vzájomný návrh podaný odporcom je potrebné zdôrazniť, že právo na ochranu života a zdravia navrhovateľky má absolútnu povahu a je teda silnejšie ako vlastnícke právo odporcu. Vzhľadom na narušenosť vzťahov medzi účastníkmi konania ale hlavne na negatívny dopad správania odporcu na navrhovateľku, súd dospel k záveru, že je celkom vylúčené, aby obaja účastníci konania naďalej užívali spoločný dom, tobož ak nejde o dom, ktorý by mal dve samostatné bytové jednotky a v ktorom by bol kontakt medzi účastníkmi konania absolútno vylúčený. Pri rozhodovaní vzal v úvahu výpoveď syna účastníkov konania, ktorý jednoznačne potvrdil agresívne až teroristické správanie odporcu k navrhovateľke a nereálnosť ich ďalšieho spolužitia, ale aj tvrdenie sestry odporcu, ktorá uviedla, že brat chodil ku nej v noci prespávať a odporcu samotného, že z obavy zo správania navrhovateľky odchádzal spať ku sestre, teda nie na poschodie ich spoločného domu, ale preč zo spoločného obydllia.

Z uvedených dôvodov súd vzájomný návrh odporcu zamietol a návrhu navrhovateľky vyhovel a vlastnícke právo odporcu k spoločnému domu v záujme ochrany života a zdravia navrhovateľky a úplne vylúčil odporcu z užívania predmetného spoločného bytu. Vlastnícke právo odporcu k spoločnému bytu zostalo však zachované, obmedzila sa len jedna jeho zložka ius utendi tj. zložka užívania časovo obmedzená vyporiadaním BSM medzi účastníkmi konania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v nadväznosti na ustanovenie § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a ich náhradu priznal navrhovateľke, ktorá mala v konaní plný úspech. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia vypočítaných v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. v platnom znení. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z 8 úkonov právnej služby:

- 18.06.2013 prevzatie a príprava zastúpenia v zmysle § 13a ods. 1 písm. a/ Vyhlášky 655/2004 Z.z. vo výške 60,07 eur, režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 Vyhlášky 655/2004 Z.z. vo výške 7,81 eur
- 20.06.2013 návrh na nariadenie predbežného opatrenia v zmysle § 13a ods. 2 písm. a Vyhlášky 655/2004 Z.z. vo výške 30,04 eur, režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 Vyhlášky 655/2004 Z.z. vo výške 7,81 eur
- 22.07.2013 vyjadrenie k odvolaniu v zmysle ustanovenia § 13a ods. 2 písm. b/ Vyhlášky 655/2004 Z.z. vo výške 30,04 eur, režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 Vyhlášky 655/2004 Z.z. vo výške 7,81 eur
- 2.7.2013 návrh na vylúčenie užívacieho práva v zmysle § 13a ods. 1 písm. c/ Vyhlášky 655/2004 Z.z. vo výške 60,07 eur, režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 Vyhlášky 655/2004 Z.z. vo výške 7,81 eur
- 5.12.2013, účasť na pojednávaní v zmysle § 13a ods. 1 písm. d/ Vyhlášky 655/2004 Z.z. vo výške 60,07 eur, režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 Vyhlášky 655/2004 Z.z. vo výške 7,81 eur
- 20.12.2013 návrh na nariadenie predbežného opatrenia v zmysle § 13 ods. 2 písm. a/ vo výške 30,04 eur, režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 Vyhlášky 655/2004 Z.z. vo výške 7,81 eur
- 29.01.2014 vyjadrenie k odvolaniu v zmysle § 13a ods. 2 písm. b/ Vyhlášky 655/2004 Z.z. vo výške 30,94 eur, režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 Vyhlášky 655/2004 Z.z. vo výške 8,04 eur
- 26.05.2014 účasť na pojednávaní v zmysle § 13a ods. 1 písm. d/ Vyhlášky 655/2004 Z.z. vo výške 61,87 eur, režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 Vyhlášky 655/2004 Z.z. vo výške 8,04 eur, spolu vo výške 363,14 eur, 6 x režijný paušál po 7,81 eur, t. j. spolu 46,86 eur, 2 x režijný paušál po 8,04 eur, t. j. spolu 16,08 eur, 20% DPH 426,08 + 82,22 = 511,30 eur

súdne poplatky za návrh na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 20.06.2013 vo výške 33,- eur, za návrh na vylúčenie z užívacieho práva zo dňa 2.7.2013 vo výške 99,50 eur, návrh na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 20.12.2013 vo výške 33,- eur, spolu 165,50 eur. Trovy konania spolu činia sumu 676,80 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.